تعیین اثر چرخش استخوان فمور و تغییر زاویه مستطیل گردن فمور بر نتایج تراکم سنجی استخوان فمور

دکتر محمد مهدی امام'، دکتر صهبا چهرئی^۲ *، دکتر علی چهرئی^۳

۱- روماتولوژیست، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
 ۲- روماتولوژیست، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی اراک
 ۳- دستیار یاتولوژی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

تاریخ دریافت ۸۵/۳/۱۱، تاریخ پذیرش ۸۵/۳/۱۰

چکیده

مقدمه: تراکم معدنی استخوان که به روش DEXA اندازه گیری می شود به طور گستردهای در بیماران مبتلا به استغوان استخوان که به اپراتور یا ماشین می توانند دقت و صحت تخمین دانسیته معدنی استخوان (BMD) را تحت تأثیر قرار دهند.

روش کار: در این مطالعه مداخلهای قبل و بعد ، ۲۰۰ زن بین ۷۰–۳۰ سال فاقد هر گونه بیماری متابولیک استخوان یک بار در وضعیت استاندارد و سپس در وضعیت چرخش خارجی یا به میزان $^{\circ}$ ۱۵ از حالت استاندارد و سپس یک بـار بـا تغییـر زاویه مستطیل گردن فمور از $^{\circ}$ ۹۰ به $^{\circ}$ ۹۰ ، مورد دانسیتومتری قرار گرفتند. اطلاعات مربوط به تراکم مستطیل گردن فمـور، مثلث ward ، تروکانتر بزرگ، تنه فمور و توتال هیپ در هر دو حالت فوق ثبـت و توسـط آزمـون هـای آمـاری مقایسه میانگینها تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج: چرخش خارجی پا به میزان ۱۵ از وضعیت استاندارد باعث افزایش قابل ملاحظه BMD در نـواحی گـردن فمـور، ward تروکانتر و تنـه شـد (بـه ترتیب ۲۰۰۱، $p < \cdot / \cdot / \cdot$ و $p < \cdot / \cdot / \cdot$ و $p < \cdot / \cdot / \cdot$ و تـن سـد (بـه ترتیب BMD توتال هیپ نداشت. تغییر زاویه مستطیل گردن فمور از ۹۰ به ۹۰ نسبت به محـور مرکـزی گـردن فمور باعث کاهش قابل ملاحظه BMD در گردن فمور $(p < \cdot / \cdot \cdot)$ و افزایش قابل ملاحظـه DMD در نـواحی $(p < \cdot / \cdot \cdot)$ و افزایش قابل ملاحظـه $(p < \cdot / \cdot \cdot)$ و افزایش قابل ملاحظـه $(p < \cdot / \cdot \cdot)$ و افزایش قابل ملاحظ.

نتیجه گیری: چرخش غیر طبیعی هیپ یا تنظیم اشتباه ناحیه مورد نظر نواحی پنج گانه می توانند از عوامل مخدوش کننده مهم در ارزیابی دانسیتومتریهای سریال باشند. با توجه به تأثیر کمتر وضعیت غیر طبیعی پا بر نتایج BMD توتال هیپ، شاید بتوان ناحیه توتال هیپ را ناحیه ارجح برای تفسیر دانسیتومتری در نظر گرفت.

واژگان کلیدی: دانسیته معدنی استخوان، خطای تکنیکی، تراکم سنجی، گردن فمور

***نویسنده مسئول:** اراک، بیمارستان ولی عصر (عج)، تلفن ۲۲٤۹۷۰۰

E-mail: chehreei s@yahoo.com

مقدمه

استئوپوروز شایع ترین بیماری متابولیک استخوان میباشد که با کاهش توده استخوانی و به هم خوردن ساختمان استخوان مشخص می شود. این تغییرات نهایتاً منجر به شکنندگی استخوان و متعاقب آن افزایش خط شکستگی که مهم ترین عارضه استئوپورز میباشد، می شوند(۱). علی رغم تأثیر عوامل مختلف بر بالا بردن خطر شکستگی، ارتباط زیادی بین تراکم معدنی استخوان(BMD) و احتمال شکستگی وجود دارد(۲،۳).

بر اساس تعریف، استئوپوروز، توده استخوانی پایین تر از ۲/۰-انحراف معیار نسبت به متوسط توده استخوانی بالغین جوان است که برای تشخیص آن نیاز به دانستن توده استخوانی داریم و در حال حاضر مطمئن ترین روش برای اطلاع از وضعیت تراکم استخوان و تخمین خطر شکستگی، سنجش توده استخوانی است(۵-۳).

یکی از روشهایی که در حال حاضر به طور گستردهای برای اندازه گیری توده استخوانی به کار می رود روش DEXA می باشد (۷-۵).

با توجه به این که در این روش دانسیته استخوان به صورت ساده و غیر تهاجمی، در زمانی کوتاه و با دریافت میزان اشعه کم سنجیده می شود، روش استندارد طلائی برای سنجش تراکم استخوان محسوب می شود. با استفاده از DEXA امکان سنجش دانسیته مهرهها، هیپ و استخوانهای پریفرال وجود دارد. در استخوان هیپ دانسیته قسمتهای مختلفی از پروگزیمال هیپ که شامل مثلث ward، گردن فمور،

تروکانتر، تنه فمور و دانسیته کلی فمور میباشد سنجیده میشود(۸ ۹).

فاکتورهایی که وابسته به ماشین یا اپراتور می باشند از جمله تعیین محل دقیق ناحیه مورد نظر (ROI) هر منطقه از استخوان هیپ و وضعیت صحیح قرار گیری پای بیمار در هنگام انجام دانسیتومتری می تواند صحت و دقت تراکم سنجی استخوان را تحت تأثیر قرار دهد(۱۰، ۱۱).

در بسیاری از مراکز دانسیتومتری در ایران، نظارت مورد به مورد پزشک بر کار اپراتور وجود نداشته و اپراتور نیز ممکن است به دلیل بار بالای کاری دقت کاملی بر وضعیت چرخش هیپ در هنگام دانسیتومتری ننماید. از طرفی تأثیر چرخش هیپ بر میزان دانسیتومتری در مقالات مختلف مورد بحث قرار داشته است. لکامواسام مطالعهای بر روی ۰۰ زن انجام داد و گزارش کرد که چرخش خارجی پا به میزان ۱۰ نسبت به وضعیت استاندارد باعث افزایش DMB در نواحی گردن، تروکانتر و ward شد، ولی تأثیر این نواحی گردن، تروکانتر و ward شد، ولی تأثیر این در حالی است که روزنتال در مطالعهای که بر روی بر دی نسبت به وضعیت استاندارد باعث افزایش دانبی عدر حالی است که روزنتال در مطالعهای که بر روی نسبت به وضعیت استاندارد باعث افزایش دانسیته معدنی نسبت به وضعیت استاندارد باعث افزایش دانسیته معدنی میشود (۱۰).

لذا بر آن شدیم مطالعهای انجام دهیم و در آن میزان تراکم معدنی استخوان هیپ را در وضعیت استاندارد و غیر استاندارد پای بیمار اندازه گیری و مقایسه نماییم تا میزان تأثیرات ناشی از دقت اپراتور در تعیین وضعیت دقیق پای بیمار در نتیجه نهایی تراکم سنجی استخوان را بسنجیم. هم چنین با ایجاد تغییراتی در

سال نهم/ شماره ۳/ یاییز ۱۳۸۵/ ۲

مجله علمي پژوهشي دانشگاه علوم پزشكي اراك

¹ - Bone mineral density.

² - Dual-energy-xray absorptiometry.

³ - Region of intrest.

ROI نواحی پنج گانه استخوان هیپ میزان تأثیر تنظیم دقیق دستگاه بر نتیجه تراکم سنجی استخوان را بررسی نماییم.

روش کار

به تعداد حجم نمونه از بین بیماران زن مراجعه کننده به مرکز تراکم سنجی استخوان بیمارستان لقمان که فاقد بیماری فعال زمینه ای مربوط به استخوان هیپ مانند آرتریت التهابی و آرتریت چرکی بودند به صورت تصادفی ٥ مورد در هر روز انتخاب و پس از اخذ رضایت ابتدا دانسیتومتری به روش استاندارد انجام گردید.

روش استاندارد به این ترتیب است که بیمار به صورت کاملاً مستقیم روی میز اسکن دراز می کشد به طوری که پشت سر بیمار در مرکز میز و سر بیمار در سرت زیر خط افقی که از بالای بالشتک میز عبور می کند، قرار گیرد. پای بیمار در حالت ۱۵ چرخش داخلی قرار می گیرد و برای اطمینان از ثابت بودن این وضعیت، پا به کمک یک بریس ثابت می شود. سنجش میزان تراکم استخوان با استفاده از دستگاه Lunar میزان تراکم استخوان با استفاده از دستگاه آDpX-IQ(USA) coporaThoi , Madison , دست آمده از دانسیتومتری فمور مربوط به ۵ ناحیه دست آمده از دانسیتومتری فمور مربوط به ۵ ناحیه متفاوت از فمور است که هر یک به عنوان ناحیه مورد نظر (ROI) آن ناحیه تعریف می شود. این نواحی عبار تند از : مستطیل گردن فمور، مثلث ward ،

تروکانتر بزرگ، تنه فمور و ROI کلی فمور. تنظیم ROI مربوط به گردن فمور توسط اپراتور صورت می گیرد و سپس تنظیم ROI بقیه نواحی بر اساس ROI بقیه نواحی بر اساس ROI گردن فمور و به صورت اتوماتیک توسط دستگاه انجام می شود. ROI گردن فمور باید به صورتی تنظیم شود که این مستطیل در انتهای پروگزیمال و عمود بر محور مرکزی گردن فمور قرار گیرد. چهار زاویه این ناحیه باید در بافت نرم واقع شوند و شامل هیچ قسمتی از تروکانتر بزرگ و ایسکیوم نشوند. قرار گرفتن مقادیر ناچیزی از ایسکیوم در این مستطیل به شرطی قابل قبول است که فاصله مشخص بین ایسکیوم و گردن فمور وجود داشته باشد.

پس از انجام دانسیتومتری به روش استاندارد، مرحله دوم دانسیتومتری در وضعیت خنثی (زاویه صفر درجه) یا ۱۵ چرخش خارجی نسبت به وضعیت استاندارد انجام شد.

در مرحله سوم، دانسیتومتری در وضعیت استاندارد ولی با زاویه ٔ ۸۰ مستطیل گردن فمور نسبت به محور مرکزی گردن فمور صورت گرفت. جهت رفع خطای سیستماتیک بسین مسشاهده گرفت. دانسیتومتریها توسط یک اپراتور انجام گرفت.

اطلاعات به دست آمده در مراحل دوم و سوم دانسیتومتری، هر یک با یافته های مربوط به دانسیتومتری به روش استاندارد مقایسه گردید. در تجزیه و تحلیل نتایج از شاخصهای میانگین ، ۹۵ درصد دامنه اطمینان، خطای معیار و آزمون آماری تی زوج استفاده شد.

در کلیه مراحل تحقیق محققین متعهد به اصول اخلاقی اعلامیه اخلاق پژوهش وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی بودند و هزینه دانسیتومتری توسط محققین پرداخت گردید.

نتايج

در نگاه کلی به نتایج پژوهش، کلیه افراد مورد پژوهش خانم بودند و میانگین سنی آنها ۵٤/٦٢ (۵۲/۱۳ مرام ۱۵٤/۱۳ (۱۵۶/۱۳ مرام) بود. میانگین قد افراد مورد پژوهش ۱۵٤/۱۶ سانتی متر (۱۵٤/۸۸ -۱۵۳/۱۰) و میانگین وزن ایسان ۱۸/۹۶ کیلو گرم (۲۰/۳۱ – ۱۷/۵۸ بود. اطلاعات مربوط به حالت استاندارد و تغییر زاویه گردن فمور از ۹۰ به مربو بدین ترتیب است (جدول ۱):

میانگین دانسیته معدنی استخوان در گردن فمور در حالت استاندارد $^{\prime\prime}$ /۸۳۱ گرم برسانتی متر مربع ($^{\prime\prime}$ /۸۱۰ – $^{\prime\prime}$ /۸۱۷) بود در حالی که میانگین دانسیته معدنی استخوانی پس از تغییر زاویه مستطیل گردن فمور به $^{\prime\prime}$ /۸۲۰ گرم برسانتی متر مربع ($^{\prime\prime}$ /۸۲۳) گردید که این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد ($^{\prime\prime}$ /۰/۰۰).

میانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیه ward در حالت استاندارد ۰/۹۷۰ گرم برسانتی متر مربع (۰/۹۵۰ - ۱٬۹۹۶) بود در حالی که میانگین دانسیته معدنی استخوان پس از تغییر زاویه مستطیل گردن فمور به ۸۰، ۱۸۲۰ گرم برسانتی متر مربع (۰/۷۰۵ – ۱٬۹۹۸) گردید که این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد (۰/۰۰۱).

میانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیه تروکانتر در حالت استاندارد ۰/۷۱۵ گرم برسانتی متر مربع (۰/۷۳۰-۰/۷۳۰) بود در حالی که میانگین دانسیته معدنی استخوان پس از تغییر مستطیل گردن فمور به ۰۸۰ گرم برسانتی متر مربع (۷۲۰-۰/۷۸) گردید که این میزان به لحاظ آماری اختلاف آماری معنیداری دارد (۰/۰۰۱).

میانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیه تنه در حالت استاندارد ۱/۰۹۲ گرم برسانتی متر مربع

(۱/۰٤۱–۱/۰۸٤) بود در حالی که میانگین دانسیته معدنی استخوانی پس از تغییر زاویه مستطیل گردن فمور به $^{\circ}$ ، ۱/۰۹۹ گرم برسانتی متر مربع (۱/۰۹۱–۱/۰۹۸) گردید که این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد ($^{\circ}$ ($^{\circ}$).

میانگین دانسیته معدنی استخوان در حالت کلی (Total) در وضعیت استاندارد ۰/۸۹۰ گرم برسانتی متر مربع (۰/۸۷۰ – ۰/۸۷۹) بود در حالی که میانگین دانسیته معدنی استخوانی پس از تغییر زاویه مستطیل گردن فمور به °۰/۹۱۱ ، ۸۰ گرم برسانتی متر مربع (۰/۸۷۷ – ۰/۹۳٤) گردید که این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد (۰/۰۶).

در ذیل اطلاعات مربوط به حالت استاندارد (۱۵ چرخش داخلی هیپ) و وضعیت خنثی مقایسه می گردد:

میانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیه گردن فمور در حالت استاندارد ۰/۸۳۱ گرم برسانتی متر مربع (۰/۸۱۹–۰/۸٤۷) بود در حالی که در حالت خنثی ۰/۸٤۹ گرم برسانتی متر مربع (۰/۸۳۵–۰/۸۲۵) گردید که این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد (۰/۰۰۱)

میانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیهٔ سیانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیهٔ ward در حالت استاندارد ۰/۲۷۰ گرم برسانتی متر مربع (۰/۲۵۷–۰/۲۹۶) گردید کمه این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد(۰/۲۰۶).

میانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیه تروکانتر در حالت استاندارد ۰/۷۱۵ گرم برسانتی متر مربع (۰/۷۳۰ کالی که در حالت خنثی ۱/۷۲۸ گرم برسانتی متر مربع (۰/۷۱۲-۱۷۲۸) گردید

که این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد (p< ۰/۰۰۱).

میانگین دانسیته معدنی استخوان در ناحیه تنه در حالت استاندارد ۱/۰۲۲ گرم برسانتی متر مربع (۱/۰۲۱–۱/۰۸۱) بود در حالی که در حالت خنشی ۱/۰۵۲ گرم برسانتی متر مربع (۱/۰۷۷–۱/۰۳۶) گردید که این میزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری دارد (p< ۰/۰۰۸).

میانگین دانسیته معدنی استخوان در حالت کلی (Total) در وضعیت استاندارد ۰/۸۹۲ گرم برسانتی متر مربع (۰/۹۱۶-۰/۸۷۹) بود در حالی که در حالت خنثی ۰/۹۱۱ گرم برسانتی متر مربع (۰/۹۲۰-۰/۸۲۷) گردید که این مینزان به لحاظ آماری اختلاف معنی داری ندارد.

بحث

عواملی که وابسته به ماشین یا اپراتور می باشند از جمله تعیین محل دقیق ROI هر منطقه از استخوان هیپ و وضعیت صحیح قرار گیری پای بیمار در هنگام انجام دانسیتومتری ممکن است صحت و دقت تراکم سنجی استخوان را تحت تأثیر قرار دهد. در این تحقیق BMD نواحی ۵ گانه هیپ در دو حالت استاندارد و وضعیت خنثی اندازه گیری شد که میزان BMD در ناحیه گردن فمور، ward و تروکانتر در حالت خنثی نسبت به حالت استاندارد افزایش معنی داری نشان نسبت به حالت استاندارد و وضعیت خنثی اکلی هیپ در وضعیت استاندارد و وضعیت خنثی اکلی هیپ در وضعیت استاندارد و وضعیت خنثی نواحی ۵ گانه فمور در حالت استاندارد و پس از تغییر نواحی ۵ گانه فمور در حالت استاندارد و پس از تغییر نواویه مستطیل گردن فمور به ۸۰ تغییر معنی داری نشان زاویه مستطیل گردن فمور به ۸۰ تغییر معنی داری نشان

نتایج مطالعات دیگری که تبا به حیال در ایس زمینه انجام یافته است به قرار زیر است:

در مطالعهای که تانگ و همکاران در سال ۲۰۰۳ در خصوص اثر چرخش فمور بر میزان دانسیته استخوان هیپ بر روی ۶۰ زن سرپایی انجام دادند در سه مرحلهٔ خنثی و ۱۵۰ و ۳۰۰ چرخش داخلی میزان دانسیته هیپ اندازه گیری گردید. نتایج این مطالعه حاکی از آن است که BMD هیپ تفاوت معنی داری در حالتهای فوق داشت که این تغییرات در ناحیهٔ استخوانهای کانسلوس مثل مثلث ward و تروکانتر، بیش از ناحیه کورتیکال استخوان مانند گردن فمور بود(۷).

لکامواسام و همکاران در سال ۲۰۰۳ در مطالعهای بر روی ۵۰ زن بدون بیماری فعال متابولیک استخوانی، اثر چرخش داخلی و خارجی پا بر BMD استخوان فمور را سنجیدند. نتایج این مطالعه حاکی از آن است که چرخش خارجی پا به میزان ۱۰° از حالت استاندارد، میانگین BMD را در نواحی گردن، تروکانتر و ward به ترتیب به میزان ۲۰۰۵، ۳۰٬۰۳۹ و داخلی پا به میزان ۱۰° ۱۱ ز وضعیت استاندارد، میانگین داخلی پا به میزان ۱۰° ۱۱ ز وضعیت استاندارد، میانگین AMD را در نواحی گردن، تروکانتر و ward و به میزان ۱۰° ۱۰۰۰، و ۲۰۰۸، کاهش داد که سطح معنی داری کلیه موارد فوق کمتر از ۲۰۰۸، گزارش شد(۱۰).

روزنتال در سال ۲۰۰۶ بر روی ۲۰۰ زن ۸۰۲۱ ساله اثر چرخش پا بر دانسیته استخوانی هیپ را در
وضعیتهای خنثی و ۲۰ درصد چرخش داخلی سنجید.
در ۲۰ درصد بیماران، BMD در حالت خنثی نسبت به
چرخش داخلی افزایش نشان داد و این افزایش شامل
هر دو ناحیه گردن فمور و تو تال هیپ می شد. هم چنین

گزارش کردند که در ۳۵ درصد بیماران، BMD در هر دو ناحیه کاهش نشان داد . میانگین تغییرات مطلق BMD در ناحیه گردن فمور ۰/۲۰ گرم بر سانتی متر مربع بود که به طور قابل ملاحظهای بیشتر از میانگین تغییرات مطلق BMD در ناحیه تو تال هیپ بود (۰/۱۲ گرم بر سانتی متر مربع)(٤).

از طرفی در مطالعه ما میزان BMD در ناحیه گردن فمور از ۹۰ به ۸۰ نسبت به حالت استاندارد کاهش، اما در ناحیه ward تروکانتر، تنه و تو تال هیپ افزایش نشان داد.

جهت بررسی نتایج تحقیقاتی که در این زمینه وجود دارد در سایتهای گوناگون از سال ۱۹۰۰ تاکنون جستجو به عمل آمد که تحقیق مشابهی در زمینه چرخش مستطیل گردن فمور انجام نگردیده بود.

در تمامی این مطالعات نهایتاً محققین بر ضرورت مناسب بودن وضعیت پای بیمار در حین انجام دانسیتومتری تأکید و اشاره کردند که وضعیت مناسب پای بیمار در حین انجام دانسیتومتری میزان دقت را به طور قابل ملاحظهای بهبود می بخشد(۵، ۷، ۸).

در مطالعه حاضر چرخش خارجی پا به میزان ۱۵° تأثیر معنی داری در BMD ناحیه گردن فمور داشت، در حالی که همین میزان چرخش، تأثیر قابل ملاحظهای در BMD ناحیه تو تال هیپ نداشت. در حال حاضر در بعضی مراکز از BMD گردن فمور جهت تفسیر نتیجه دانسیتومتری استفاده می شود و در مراکز دیگر ترجیحاً تفسیر دانسیتومتری بر مبنای BMD تو تال هیپ صورت می گیرد . با توجه به تأثیر کمتر وضعیت غیر طبیعی پا بر نتایج BMD تو تال هیپ شاید بتوان ناحیه تو تال هیپ را ناحیه ارجح برای تفسیر دانسیتومتری دانست به طوری که در حال حاضر نیز بسیاری از مراکز با توجه به این

مطلب که خطای دقت در این ناحیه به طور قابل ملاحظهای از گردن فمور کمتر است (۲/۵ –۱/۷ درصد در توتال هیپ در برابر ۳/٦ – ۲/۳ درصد برای گردن فمور) ترجیحاً از این ناحیه جهت تفسیر دانسیتومتری استفاده می کنند(٤). برای توجیه این مسئله باید به این نکته اشاره کرد که توزیع بافت معدنی استخوان در گردن فمور کاملاً هتروژنوس میباشد و مختصری جابجائی ROI این ناحیه به طور قابل ملاحظهای باعث تغییر BMD گزارش شده، می شود (٤، ۷).

با توجه به وابسته بودن انجام تراکم سنجی به اپراتور انجام دهنده ، خطاهای بین مشاهده گران و بین یک مشاهده گر در روزها و ساعات مختلف می توانست از محدودیتهای این مطالعه باشد که با انتخاب یک اپراتور آموزش دیده و کنترل کیفی عملکرد ایشان خطای بین مشاهده گران رفع و خطای داخلی مشاهده گر به حداقل میزان رسید.

می توان گفت نتایج حاصل از مطالعه ما با سایر تحقیقاتی که در این زمینه صورت گرفته هم سو بود و ما نیز بر اهمیت وضعیت قرار گیری پای بیمار در حین انجام دانسیتومتری به خصوص در مراکزی که از گردن فمور به عنوان ناحیه مرجع استفاده می شود تأکید داریم تا بدین وسیله تفسیر نتایج دانسیتومتری به خصوص دانسیتومتری های سریال، صحیح صورت گرد.

وضعیت و چرخش غیر طبیعی پا در دانسیتومتریهای سریال جهت بررسی و مقایسه وضعیت فعلی و قبلی بیمار و یا ارزیابی پاسخ درمانی وی می تواند یک عامل مخدوش کننده مهم به حساب آید. به عنوان مثال چرخش خارجی پا باعث افزایش BMD گردن فمور به طور کاذب می شود و در نتیجه ممکن

¹ - Precision error.

- 2. Lesslie WD, Ward LM. Bone density monitoring with the total hip site: time for a reevaluation? J cin Densitometry 2004; 7(3):260-740.
- 3.Eriksen EF. Osteoporosis pathogenesis. European calcified society 2001. Available from: http/www. Ectsoc.org / reviews. 2/7/2005.
- 4. Rosentall. Position statement: executive summary. The writing group for international society for clinical densitometry (ISCD) position development conference. J clinic Densitom 2004; 7(1): 7-12.
- 5. Deal C. Using bone densitometry to monitor therapy in treating osteoporosis. Current Rheumatology Report 2001; 3: 233 -329.
- 6. Bates D, Black D. Clinical use of bone densitometry, clinical opplication. JAMA 2002; 288: 1898-1900.
- 7. Tang H, Ren SM. Effect of femoral rotation on hip bone mineral density measure ment. Zhan gguo riyi xue Re Xae Yue Xue Bao 2003; 25(3): 276.
- 8. Goh JC, Low SL. Effect of femoral rotation on bone mineral density measurement with dual energy x-ray absorptiometry. Calcif Tissue Int 1995; 57 (5): 340-3.
- 9. Wilson CR, Blak CM. The effect of positioning on dual energy x-ray bone densitometry the proximal femur. Bone miner 1991; 13(1): 69-76.
- 10. lekamwasam S, le Nora RS. Effect of leg rotation on hip bone minral density measurement. J Clinic Densitom 2003; 6(4):331-6.
- 11. Morgan SL, Aber crombie W. Need for precision studies at individual institution an assessment of size of region of interest on serial DXA Scan. J clinic Densitom 2003; 6(2): 97-101.

است شروع درمان در بیماری که واقعاً کاندیـد درمـان جهت استئویورز می.باشد به تعویق افتد.

از طرف دیگر چرخش زاویه مستطیل گردن فمور از ۹۰ به ۸۰ نسبت به محور مرکزی فمور باعث کاهش دانسیته گردن فمور و افزایش آن در سایر نواحی شد که علت آن نیز جابجایی ROI نواحی ۵ گانه فمور می باشد.

نتيجه گيري

بنابراین در یک نتیجه گیری کلی می توان گفت که علاوه بر وضعیت مناسب پای بیمار در هنگام دانسیتومتری سایر فاکتورهای وابسته به ماشین یا اپراتور نیز می توانند صحت و دقت تراکم سنجی استخوان را تحت تأثیر قرار دهند و آموزش صحیح اپراتور و نظارت دقیق پزشک می تواند میزان این خطاها را کاهش دهد. هم چنین پیشنهاد می گردد با توجه به تأثیر کمتر وضعیت غیر طبیعی پا بر نتایج BMD تو تال هیپ در مراکز دانسیتومتری، به جای گردن فمور از ناحیه تو تال هیپ به عنوان شاخص تراکم سنجی استفاده گردد.

منابع

1. Edward D, Rarlph C, Mark C. Kelly text book of rheumatology. 7th ed. USA: Elsevier science; 2005. p. 1473-1493.

The effect of leg rotation and femoral neck angle change on densitometry of femur

Emam MM¹, Chehrei S², Chehrei A³

Abstract

Introduction: Bone mineral density (BMD) measured by dual energy x-ray absorbtiometry (DEXA) is widely used in management of patients with osteoporosis. Factors which are specific to machine or operator, can influence the accuracy and precision of BMD estimations. In this study we investigated the effect of leg rotation and femoral neck on densitometry of femur.

Materials and Methods: In a before and after, interventional study on 200 women between 30-70 years old, without metabolic bone diseases, densitometry was done first in standard position and then in 15° rotation of leg from standard position and then after changing femoral neck angle from 90° to 80° in relation to central femoral neck axis. Density of femoral neck, ward triangle, greater trochanter, shaft of femur and total hip was measured and data was analyzed by means comparison test.

Results: External rotation of leg by 15° from the customary position, increased the average BMD in femoral neck, wards area, trochanter and shaft (p<0.001, p<0.04, p<0.001, p<0.008 respectively). While no significant change was observed in average BMD of total hip. Change of femoral neck area angle from 90° to 80° in relation to central femoral axis decreased BMD in femoral neck (p<0.001), and significantly increased BMD in wards triangle, trochanter, shaft and total hip (p<0.001, p<0.001, p<0.001, p<0.001, p<0.004 respectively).

Conclusion: Malrotation of hip can be an important confounding factor when interpreting serial BMD values. Regarding the less effect of malpositioning on BMD of total hip, this area may be preferred for assessment of densitometry result.

Key word: Bone mineral density, technical error, densitometry, femoral neck.

¹ - Rheumatologist, Shahid Beheshti University of medical sciences.

² - Rheumatologist, Arak University of medical sciences.

³ - Resident of pathology, Isfahan University of medical sciences.